

Պատգամ է եւ ճակատագիր
Դարերու դէմ պարզած դրօշ
Արիւնավառ:

Ունիք այսօր կըտոր մը հող
Սիրտի մը չափ,
Ձեր ձեռքերէն ոչ ոք կըրնայ
Ապշոպել զայն:
Ամ հրիտակն է ձեր մախմեաց:
Եւ Սասունցի Դաւիթիմ պէս,

Մեր օրերու
Մըսրայ պետիմ առջեւ կամզմած,
Ըսէք խորխտ,
Թէ կենդանի էք յաւիտեամ,
Ու կը մըմաք,
Վասնզի ձեր երակներէն
Արիւն արդար մեր մախահօր
Կը փըրփրի բոցակայակ,
Դրօշն իմչպէս ազատութեամ:

Հուրծամ

ՎԻՐԱԻՈՐ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՆ

Երբ խոցվեցիր տարերային աղէտից,
Շատերն եկան կարեկցամքի խօսքերով
Եւ վերքերիդ սպեղանի փութացրին,
Վիշտ ու ցաւդ խօսք ու գործով մեղմեցին:

Դու վիրաւոր, որդեկորոյս մօր մմամ,
Ամախիթար, բզըկտըւած հոգիով
Մահուան տագմապը ապրեցիր հոգեխռով,
Ցաւն անամոք քեզ զգետմեց, տապալեց:

Ամիսներ վերջ դու կամզմել ես տամջահար,
Նոր ես զգում չափն աղէտին ահաւոր,
Հիմա արդէն մարդիկ դարձած ամբարբառ՝
Քեզ մայում են համզած հոգով, անտարբեր:

Քո՛ւմն է այժմ հերթը գործի, սթափվի՛ր,
Ուժերդ ամբողջ համախմբի՛ր, ամփոփի՛ր,
Որպէսզի դու վերածմվես ու ապրես,
Քաջի մմամ հարկ է կամզմես ու կերտես:

26 Մայիս 1989
Սամ Ամտոմիո

Վամական